

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 676

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
222.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică	2–3	[cu referire la art. 253 alin. (1)] și 3 [cu referire la art. 254 ¹ alin. (2 ¹)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, art. I pct. 1 [cu referire la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 1/2011] și art. II [cu referire la art. 32 ¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației și articolului unic [cu referire la art. 16 alin. (1)] din Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011, precum și celor trei legi în ansamblul lor
633.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică	4	8–15
★			
223.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente....	4–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
634.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente	7	1.173. — Ordin al ministrului transporturilor privind mandatarea Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. de a modifica prețurile unitare ale Contractului de mentenanță de material rulant și feroviar pentru circulația în tunel nr. 91/2003, pentru anul XV contractual, și de a semna un act adițional în acest sens
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 528 din 17 iulie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2			16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 6 din 26 ianuarie 2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, adoptată în temeiul art. 1 pct. III din Legea nr. 274/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 31 ianuarie 2011, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 3 articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Definițiile prevăzute la alin. (2) se pot detalia prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, cu consultarea Academiei Române, Academiei Oamenilor de Știință din România și academiilor de ramură, în acord cu legislația Uniunii Europene și bunele practici internaționale.”

2. La articolul I, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 31, cu următorul cuprins:

„31. **La articolul 3 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«b) asigură pentru cercetare-dezvoltare 1% din PIB și instituie structuri organizatorice corespunzătoare pentru administrarea fondurilor respective, conform prevederilor prezentei ordonanțe;»”.

3. La articolul I punctul 4 articolul 7, literele b)—g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) institute, centre sau stațiuni de cercetare-dezvoltare din subordinea Academiei Române, Academiei Oamenilor de Știință din România sau a academiilor de ramură;

c) alte institute, centre sau stațiuni de cercetare-dezvoltare organizate ca instituții publice ori de drept public, inclusiv institutele de cercetare-dezvoltare cu personalitate juridică ale instituțiilor de învățământ superior de stat acreditate;

d) instituții de învățământ superior de stat acreditate, institute sau structuri de cercetare-dezvoltare ale acestora, fără personalitate juridică, constituite conform Cartei universitare;

e) centre internaționale de cercetare-dezvoltare, cu sau fără personalitate juridică, înființate în baza unor acorduri internaționale;

f) institute sau centre de cercetare-dezvoltare organizate în cadrul societăților naționale, companiilor naționale și regiilor autonome, cu sau fără personalitate juridică;

g) alte instituții publice sau de drept public care au ca obiect de activitate și cercetarea-dezvoltarea ori structuri ale acestora legal constituite, cu sau fără personalitate juridică.”

4. La articolul I punctul 5 articolul 8, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) institute sau centre de cercetare-dezvoltare fără scop patrimonial, recunoscute de utilitate publică;

b) instituții de învățământ superior particulare acreditate, institute sau structuri de cercetare-dezvoltare ale acestora, cu sau fără personalitate juridică;”

5. La articolul I punctul 8 articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Instituțiile și unitățile de cercetare-dezvoltare de drept public pot desfășura activități de microproducție și pot oferi servicii specifice, potrivit regulamentelor de organizare și funcționare proprii și prevederilor legale corespunzătoare. Activitățile și serviciile pot fi desfășurate inclusiv prin asociere în participațiune, numai în scopul realizării unor obiective de cercetare, precum și pentru stimularea transferului rezultatelor activității de cercetare-dezvoltare, potrivit regulamentelor de organizare și funcționare proprii și prevederilor legale corespunzătoare, cu aprobarea organului administrației publice centrale în subordinea sau coordonarea căruia funcționează instituția sau unitatea de drept public.”

6. La articolul I punctul 9 articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Unitățile de cercetare-dezvoltare privatizate nu pot păstra în patrimoniu documentațiile, colecțiile sau bazele de date de interes național acumulate până la data privatizării. Aceste documentații, colecții sau baze de date de interes național, stabilite conform prevederilor art. 75 alin. (3), se depun la institutele naționale sau la instituțiile publice desemnate în acest scop de organul central în subordinea sau coordonarea căruia se găsește instituția sau unitatea de cercetare-dezvoltare ce se privatizează.”

7. La articolul I, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 91, cu următorul cuprins:

„91. **La articolul 14, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(4) În cazul brevetelor de invenție cu obiect care se încadrează în categoria celor prevăzute la alin. (3) sau care conțin informații clasificate, calitatea de titular al acestora se transmite institutelor naționale sau instituțiilor publice de cercetare-dezvoltare desemnate în acest scop de organul central în subordinea sau coordonarea căruia se găsește instituția sau unitatea de cercetare-dezvoltare ce se privatizează.»”

8. La articolul I, după punctul 10 se introduce un nou punct, punctul 101, cu următorul cuprins:

„101. **La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(3) Institutul național are patrimoniu propriu și administrează patrimoniul public și privat al statului pentru asigurarea desfășurării activității și funcționează în coordonarea unui organ de specialitate al administrației publice centrale. Patrimoniul propriu al institutelor naționale nu poate fi înstrăinat decât prin lege.»”

9. La articolul I punctul 11, articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Înființarea institutului național se face prin hotărâre a Guvernului, pe baza rezultatelor evaluării privind îndeplinirea condițiilor pentru acreditare, conform prevederilor art. 33, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, la propunerea organului administrației publice centrale coordonator în domeniul de activitate al unității, a Academiei Române, Academiei Oamenilor de Știință din România și academiilor de ramură.

(2) Înființarea și acreditarea unui institut național trebuie să asigure concentrarea resurselor financiare și umane din domeniile de cercetare ale institutului.

(3) Evaluarea capacității de cercetare-dezvoltare pentru acreditarea unui institut național se realizează în conformitate cu prevederile art. 33.

(4) Institutul național care, în urma evaluării, nu obține acreditarea sau reacreditarea, se reorganizează prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare sau de organul administrației publice centrale în coordonarea căruia funcționează.”

10. La articolul I, după punctul 13 se introduce un nou punct, punctul 13¹, cu următorul cuprins:

„13¹. **La articolul 24, alineatul (3) se abrogă.**”

11. La articolul I punctul 27 articolul 49, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Fondurile alocate anual în bugetul de stat pentru activitatea de cercetare-dezvoltare reprezintă o prioritate a României.”

12. La articolul I, după punctul 27 se introduce un nou punct, punctul 27¹, cu următorul cuprins:

„27¹. **La articolul 49, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(6) Cheltuielile necesare pentru realizarea sau achiziționarea de noi instalații și obiective speciale de interes național, precum și cheltuielile necesare pentru dezvoltarea instalațiilor și obiectivelor existente reprezintă cheltuieli de investiții finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat. Aceste cheltuieli se cuprind în proiectele bugetului de stat, pe baza listei de investiții, elaborată de ordonatorii principali de credite, la propunerea academiilor care au în subordine/coordonare institutele și stațiunile de cercetare, a institutelor naționale din coordonarea acestora și cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.»

13. La articolul I punctul 33 articolul 67, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67. — (1) Instituțiile și unitățile de cercetare-dezvoltare certificate conform art. 33, din categoriile prevăzute la art. 7 lit. a)—c), e) și g), și universitățile de cercetare avansată și educație, cu excepția celor finanțate pentru cercetare parțial sau integral de la bugetul de stat, beneficiază de finanțare

instituțională de bază pentru susținerea funcționării infrastructurii de cercetare-dezvoltare, începând cu data de 1 ianuarie 2012.”

14. La articolul I punctul 35 articolul 68, alineatul (1) se abrogă.

15. La articolul I punctul 37, articolul 70¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70¹. — Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, cu consultarea Colegiului consultativ, a Academiei Române, a Academiei Oamenilor de Știință din România și a academiilor de ramură, a instituțiilor de învățământ superior, realizează și actualizează periodic baze de date publice cu cercetătorii din România, pe domenii de activitate și pe specializări, cu indicarea rezultatelor lor publice, incluzând publicații și brevete acordate.”

16. La articolul I, după punctul 39 se introduce un nou punct, punctul 39¹, cu următorul cuprins:

„39¹. **La articolul 74 alineatul (1), după litera e) se introduce o literă nouă, litera f), cu următorul cuprins:**

«f) creații biologice noi în domeniul producției vegetale și producției animale — soiuri, hibrizi, linii, populații, cu performanțe superioare și rezistente la condițiile climatice și la boli, verigi tehnologice.»

17. La articolul I punctul 41 articolul 75, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul desființării persoanei juridice care păstrează în custodie o documentație, colecție sau bază de date de interes național, acestea sunt preluate în custodie de către o altă instituție publică desemnată de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, rămânând în continuare sub controlul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, sau sunt repartizate unei alte unități de cercetare științifică cu avizul conform al Academiei Române sau al academiilor de ramură.”

18. La articolul I, punctul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„53. **La anexă, punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«20. **Acreditare** — proces prin care autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare recunoaște și garantează că un institut național de cercetare-dezvoltare corespunde unor criterii și standarde de competență în domeniu.»

19. Articolul III va avea următorul cuprins:

„Art. III. — Normele metodologice pentru acordarea finanțării instituționale de bază, prevăzute la art. 67 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.”

20. Articolul V va avea următorul cuprins:

„Art. V. — Contractele de finanțare pe programe-nucleu aflate în desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei legi se derulează până la finalizarea acestora.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea
și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002
privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 iulie 2018.
Nr. 633.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994
privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 19 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Stabilirea riscului seismic pentru o anumită construcție se face prin încadrarea acesteia în una dintre următoarele patru clase de risc:

a) Clasa R(s) I, din care fac parte construcțiile cu risc ridicat de prăbușire la cutremurul de proiectare corespunzător stării-limită ultime;

b) Clasa R(s) II, în care se încadrează construcțiile care sub efectul cutremurului de proiectare pot suferi degradări structurale majore, dar la care pierderea stabilității este puțin probabilă;

c) Clasa R (s) III, care cuprinde construcțiile care sub efectul cutremurului de proiectare pot prezenta degradări structurale care nu afectează semnificativ siguranța structurală, dar la care degradările nestructurale pot fi importante;

d) Clasa R (s) IV, corespunzătoare construcțiilor la care răspunsul seismic așteptat este similar celui obținut la construcțiile proiectate pe baza prescripțiilor în vigoare.”

2. La articolul 2 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) expertizarea tehnică, de către experți tehnici atestați pentru cerința fundamentală rezistență mecanică și stabilitate, a

construcțiilor existente care prezintă niveluri insuficiente de protecție la acțiuni seismice, degradări sau avarieri în urma unor acțiuni seismice în vederea încadrării acestora în clasă de risc seismic și fundamentării măsurilor de intervenție. În cazul în care, în termenele prevăzute de prezenta ordonanță, nu au fost realizate măsurile de intervenție fundamentate în expertiza tehnică inițială sau în cazul în care codul/normativul de proiectare seismică în baza căruia s-a efectuat expertizarea tehnică inițială și încadrat construcția existentă în clasă de risc seismic și-a încetat aplicabilitatea, se poate efectua, la solicitarea proprietarilor/asociației de proprietari, în scopul actualizării măsurilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic, o nouă expertiză tehnică a construcției existente în conformitate cu conținutul-cadru prevăzut în codul/normativul de proiectare seismică aflat în vigoare la data solicitării, finanțată din bugetele locale. Expertiza tehnică se însușește de proprietari/asociația de proprietari în vederea continuării, în condițiile legii, a acțiunilor de intervenție privind reducerea riscului seismic al construcției existente, după avizarea prealabilă în Comisia Națională de Inginerie Seismică organizată pe lângă Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;”.

3. La articolul 2 alineatul (5), după litera b) se introduc două noi litere, literele c) și d), cu următorul cuprins:

„c) *încăperi cu aglomerări de persoane* — încăperi în care se pot afla simultan cel puțin 50 de persoane, fiecareia dintre acestea revenindu-i o arie de pardoseală mai mică de 4 m²;

d) *sală aglomerată* — (categorie distinctă a încăperilor cu aglomerări de persoane) — încăpere sau grup de încăperi care comunică direct între ele prin goluri (protejate sau neprotejate), în care suprafața ce-i revine unei persoane este mai mică de 4 m² și în care se pot întruni cel puțin 150 de persoane (săli de spectacole, săli de întruniri, încăperi pentru expoziții, muzee, cluburi, cinematografe, comerț, cazinouri, discoteci etc.). Când sunt situate la parter, se consideră săli aglomerate cele cu mai mult de 200 de persoane.”

4. La articolul 2, alineatul (61) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(61) Se interzic organizarea și desfășurarea de activități permanente și/sau temporare în spațiile prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) și altele asemenea, care implică aglomerări de persoane, până la finalizarea lucrărilor de intervenție realizate în scopul creșterii nivelului de siguranță la acțiuni seismice a construcției existente, încadrată prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic.”

5. La articolul 2, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (71), cu următorul cuprins:

„(71) Pe întreaga durată a derulării acțiunilor privind reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, cuprinzând expertizarea tehnică, proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție, proprietarii și asociațiile de proprietari, persoane fizice sau juridice, vor beneficia de consiliere și asistență din partea compartimentelor de specialitate din cadrul primăriilor.”

6. La articolul 4 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) avizarea din punct de vedere tehnic a soluțiilor de intervenție pentru construcțiile existente cu destinația de locuință, încadrate în clasa I de risc seismic, nominalizate în programele anuale de acțiuni, aprobate prin hotărâre a Guvernului, potrivit legii.”

7. La articolul 4 alineatul (7), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) avizarea propunerilor privind includerea construcțiilor cu destinația de locuință multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic în programe anuale de acțiuni privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic, fundamentate de consiliile județene, respectiv de Consiliul General al Municipiului București, și monitorizarea acțiunilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor;”

8. La articolul 4 alineatul (8), litera b) se abrogă.

9. La articolul 4 alineatul (8), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) fundamentarea, verificarea și avizarea documentațiilor privind acțiunile de intervenție finanțate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, după caz. Consiliile municipiilor, orașelor și comunelor vor asigura locuințele de necesitate, pentru cazarea temporară a persoanelor și a familiilor, pe perioada executării intervențiilor care nu se pot efectua în construcții ocupate;”

10. La articolul 4 alineatul (9), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) identificarea și inventarierea construcțiilor cu destinația de locuință, descrise la art. 1, proprietate privată a persoanelor

fizice ori aflate în proprietatea sau în administrarea unităților administrativ-teritoriale, a instituțiilor publice și a operatorilor economici; identificarea și inventarierea construcțiilor prevăzute la art. 2 alin. (4); monitorizarea acțiunilor de intervenție privind reducerea riscului seismic al acestora, cuprinzând expertizarea tehnică, proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție;”

11. La articolul 4 alineatul (9), după litera a) se introduc patru noi litere, literele a¹)—a⁴), cu următorul cuprins:

„a¹) identificarea și inventarierea construcțiilor cu destinația de locuință multietajate, cu peste P + 3 etaje inclusiv, construite înainte de anul 1978, precum și a construcțiilor cu destinația de locuință expertizate tehnic și încadrate în clase de risc seismic corespunzătoare;

a²) întocmirea listelor cu clădirile și construcțiile cu destinația de locuință prevăzute la lit. b) și b¹) și publicarea acestor liste pe paginile de internet ale autorităților administrațiilor publice locale;

a³) întocmirea de rapoarte anuale privind acțiunile pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, cuprinzând expertizarea tehnică, proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție, întreprinse de autoritățile administrației publice locale și publicarea acestor rapoarte pe paginile proprii de internet;

a⁴) întocmirea documentației cadastrale și înregistrarea în sistemul integrat de cadastru și carte funciară a imobilelor încadrate în clasa I de risc seismic care nu sunt înregistrate în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, în termen de 1 an de la încadrarea imobilului în clasa I de risc seismic;”

12. La articolul 4 alineatul (9), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) notificarea în scris a proprietarilor, persoane fizice sau juridice, și asociațiilor de proprietari, precum și persoanelor juridice care au în administrare construcțiile cu destinația de locuință, expertizate tehnic și încadrate prin raportul de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic, a obligațiilor ce le revin, potrivit prevederilor legale, pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor, precum și faptul că își asumă riscul și răspunderea pentru efectele potențiale ale seismelor în situația în care nu se conformează obligațiilor legale; notificarea se face în termen de maximum 60 de zile de la identificarea imobilului, pentru imobilele care au documentație cadastrală, și în termen de 60 de zile de la întocmirea documentației cadastrale, în situația prevăzută de lit. a⁴);”

13. La articolul 4 alineatul (9), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) renotificarea proprietarilor/asociațiilor de proprietari notificați/notificate potrivit lit. b¹) care nu au făcut dovada proiectării lucrărilor de intervenție sau execuției lucrărilor de intervenție conform art. 2 alin. (6); renotificarea se face în termen de cel mult 1 an de la notificare;

d) aprobarea prin dispoziție de primar a deciziei de intervenție privind expertizarea, întocmirea documentației cadastrale, proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție la construcțiile expertizate tehnic și încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic, în cazul în care proprietarii/asociațiile de proprietari au fost notificați/notificate/renotificați/renotificate potrivit lit. b) și c) și alin. (8) lit. c) și nu au procedat la aprobarea deciziei prin hotărârea asociației și nu au efectuat măsurători pentru întocmirea documentației cadastrale necesare înregistrării imobilului în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, fiindu-le aplicabile prevederile prezentei ordonanțe;”

14. La articolul 4 alineatul (9), după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) la imobilele încadrate în clasa I de risc seismic, lucrările de intervenție pentru consolidarea imobilelor se vor executa în termen de maximum 2 ani de la expirarea termenelor prevăzute pentru proprietari în art. 2 alin. (6);”.

15. La articolul 4, după alineatul (14) se introduce un nou alineat, alineatul (15), cu următorul cuprins:

„(15) La stabilirea cotei-părți indivize din proprietatea comună aferentă fiecărei proprietăți individuale se ia în calcul suprafața utilă totală, stabilită distinct pentru spațiile de locuință și pentru spațiile cu altă destinație, determinată pe baza măsurătorilor cadastrale înscrise în cartea funciară a imobilului.”

16. La articolul 5, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În vederea prevenirii unui potențial dezastru provocat de cutremure, proprietarii și deținătorii cu orice titlu ai construcțiilor supuse reglementărilor prezentei ordonanțe au obligația de a permite intrarea în imobilele pe care le dețin, pentru desfășurarea activităților de expertizare, efectuare a măsurătorilor pentru întocmirea documentației cadastrale necesare înregistrării imobilului în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, conform legislației speciale în materie de cadastru și publicitate imobiliară, proiectare sau de execuție a lucrărilor de intervenție a construcțiilor sau a altor asemenea lucrări. În acest scop, persoanele respective vor fi înștiințate cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de începerea lucrărilor.

(2) În caz de refuz, intrarea în orice încăpere a construcțiilor supuse lucrărilor necesare de expertizare, cadastrare, proiectare, execuție sau a altor asemenea lucrări se va face cu autorizarea instanței judecătorești, prin ordonanță președințială, potrivit dispozițiilor din Codul de procedură civilă, dată cu citarea părților. Potrivit aceluiași dispoziții, dacă este necesar, instanța judecătorească va putea dispune restrângerea folosinței încăperilor din construcțiile supuse lucrărilor respective sau evacuarea, pe timpul desfășurării lucrărilor de intervenție a construcțiilor în cauză, a persoanelor care nu au eliberat în termen spațiul deținut în construcțiile supuse consolidării. În cazul în care instanța dispune evacuarea, prevederile art. 4 alin. (8) lit. c) teza a doua sunt aplicabile.”

17. La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Locuințele de necesitate care satisfac exigențele minimale prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și utilitățile pentru aceste locuințe vor fi asigurate prin grija autorităților administrației publice locale. Fondurile necesare pentru finanțarea cheltuielilor privind mutarea persoanelor evacuate în și din locuințele de necesitate și, după caz, plata chiriei pe perioada execuției lucrărilor de intervenție se vor asigura din bugetele locale. De asemenea, autoritățile administrației publice locale vor asigura spațiile necesare depozitării, în condiții de siguranță și cu asigurarea accesului proprietarilor, a bunurilor materiale care nu pot fi mutate în locuințele de necesitate.”

18. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Autoritățile administrației publice locale pot hotărî, în condițiile legii, finanțarea de la bugetele locale, în limita fondurilor alocate anual cu această destinație, a măsurătorilor pentru întocmirea documentației cadastrale necesare înregistrării imobilului în sistemul integrat de cadastru și carte funciară în cazul construcțiilor cu destinația de locuință

multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic.”

19. La articolul 7, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Construcțiile cu destinația de locuință multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic, se includ în programe anuale de acțiuni privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic, denumite în continuare *programe anuale*.

(2) Construcțiile menționate la alin. (1) vor fi finanțate cu prioritate prin programele anuale, dacă întrunesc cel puțin două dintre următoarele criterii:

a) cuprind spații publice cu altă destinație decât aceea de locuință, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (5) lit. a), având suprafața utilă totală de peste 50 mp, ocupate temporar/permanent;

b) prezintă un regim de înălțime de la P + 3 etaje inclusiv și minimum 10 apartamente;

c) sunt amplasate în localități pentru care valoarea de vârf a accelerației terenului pentru proiectare la cutremur a(g), potrivit hărții de zonare a teritoriului României din Codul de proiectare seismică P100—1, este mai mare sau egală cu 0,15 g.”

20. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. d) și e), autoritățile administrației publice locale pot hotărî, în condițiile legii, finanțarea de la bugetele locale, în limita fondurilor alocate anual cu această destinație, pentru proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție la spațiile publice cu altă destinație decât cea de locuință, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (5) lit. a), proprietatea persoanelor fizice și juridice, situate în construcțiile incluse în programele anuale.”

21. La articolul 9, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Proprietarii locuințelor, precum și ai spațiilor publice cu altă destinație decât cea de locuință, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (5) lit. a), din construcțiile incluse în programele anuale vor acționa potrivit prevederilor art. 2 alin. (6) și vor beneficia de finanțare din transferuri de la bugetul de stat și bugetul local pentru proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție, în următoarele condiții:”.

22. La articolul 9, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Majorările de întârziere prevăzute la alin. (1) lit. c) sunt în cuantum de 1% pe lună sau fracțiune de lună, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

23. La articolul 12, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Înstrăinarea, în decurs de 5 ani de la recepția la terminarea lucrărilor de intervenție, a spațiilor cu altă destinație proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice din construcțiile incluse în programele anuale și la care s-au executat lucrări de intervenție finanțate prin transferuri de la bugetul local este condiționată de rambursarea integrală a ratelor neachitate, conform evidenței consiliului local, actualizate la data înstrăinării.”

24. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Dreptul de creanță constituit în favoarea autorităților administrației publice locale în condițiile art. 11 pentru locuințele proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, respectiv pentru spațiile cu altă destinație proprietate

privată a persoanelor fizice sau juridice din construcțiile cu destinația de locuință încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic, dobândite în condițiile art. 9 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 42 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, incluse în programele anuale și la care se finanțează, din transferuri de la bugetul de stat, proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție, se va nota în partea a III-a a cărților funciare ale imobilelor odată cu dobândirea dreptului de proprietate.”

25. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Proprietarii, persoane fizice și juridice, beneficiază, prin exceptarea de la prevederile legale, de scutirea de taxa privind eliberarea autorizației de construire pentru execuția lucrărilor de consolidare a construcțiilor din proprietate cu destinația de locuință sau cu alte destinații, precum și de taxa privind timbrul arhitecturii.”

26. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Autoritățile administrației publice locale sunt scutite de orice taxe de timbru, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile și acțiunile adresate justiției în temeiul prevederilor prezentei ordonanțe, pentru executarea lucrărilor

privind reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, precum și de tarifele pentru notarea dreptului de creanță în favoarea autorităților administrației publice locale, pentru radierea acestuia, inclusiv pentru operațiile prevăzute la art. 11 alin. (4) și la art. 17.

(2) Proprietarii de spații publice cu altă destinație decât cea de locuință situate în construcții cu destinația de locuință încadrate în clasa I de risc seismic sunt scutiți de la plata impozitului pentru spațiul deținut, pe durata execuției lucrărilor de intervenție, respectiv de la data începerii lucrărilor de intervenție prevăzută în ordinul de începere a lucrărilor și până la data admiterii recepției la terminarea lucrărilor de intervenție.”

27. La articolul 20, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Asociațiile de proprietari din construcții cu destinația de locuință încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic, cuprinse în programele anuale:”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 19 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

București, 31 iulie 2018.

Nr. 223.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri
pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 iulie 2018.
Nr. 634.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 528

din 17 iulie 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 253 alin. (1)] și 3 [cu referire la art. 254¹ alin. (2)¹] din Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, art. I pct. 1 [cu referire la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 1/2011] și art. II [cu referire la art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației și articolului unic [cu referire la art. 16 alin. (1)] din Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011, precum și celor trei legi în ansamblul lor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației și a Legii pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.374 din 6 iunie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 854A/2018.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se arată că cele trei legi criticate, deși au fost dezbătute și adoptate de către prima Cameră sesizată la date diferite, în ședințe distincte, Senatul, în calitate de Cameră decizională, le-a dezbătut și adoptat în cadrul aceleiași ședințe, respectiv cea din data de 7 mai 2018, și au fost trimise spre promulgare la aceeași dată, și anume 19 mai 2018. Procedând în acest fel, se apreciază că Parlamentul a adoptat trei legi distincte, cu același obiect, fără a asigura corelarea acestora, după regulile și cerințele de ordin tehnic-legislativ pentru elaborarea actelor normative. Se arată că, în considerarea art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, art. 68 din Regulamentul Camerei Deputaților și art. 74 din Regulamentul Senatului, comisia sesizată în fond de la Senat trebuia să adopte un singur raport de admitere în privința celor trei proiecte de legi, care au un obiect de reglementare similar, astfel încât plenul Camerei respective să adopte un singur act normativ. Intrarea în vigoare în aceeași zi sau la intervale scurte de timp a trei legi care au ca obiect modificarea și completarea aceluiași act normativ, respectiv Legea nr. 1/2011, este de natură să creeze confuzie pentru beneficiarii normei, cu potențiale repercusiuni asupra calității procesului educațional. Prin chiar titlurile celor trei legi se creează confuzie în aplicarea normei pentru destinatarii săi, întrucât aceștia se află în imposibilitatea de a identifica normele în vigoare la care să se raporteze și care au legătură cu domeniul educației. În aceste condiții se apreciază că cele trei legi au fost adoptate de către Parlament după o procedură care nu asigură sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, ceea ce contravine principiului securității raporturilor juridice, inclusiv exigențelor de claritate și previzibilitate ale legii, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție.

4. În ceea ce privește Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 se arată că articolul unic pct. 2 [cu referire la art. 253 alin. (1)] al acesteia încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens se apreciază că textul analizat continuă să perpetueze o modalitate „paralelă” de a accede la calitatea de titular în învățământul preuniversitar, contrară derulării în condiții optime a procesului de învățământ. Se denaturează regimul juridic al instituției titularizării și se generează discriminări în interiorul sistemului. În acest sens, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 106 din 27 februarie 2014, prin care s-a arătat că o reglementare „paralelă” de a accede la calitatea de titular în învățământul preuniversitar configurează o instituție cu un regim juridic confuz, care permite dobândirea calității antereferte în alte condiții decât prin promovarea unui concurs. Se mai susține că, în cuprinsul aceluiași text legal, nu se stabilesc nici durata pentru care cadrele didactice urmează să ocupe posturile vacante prin repartizarea realizată, nici categoria din care va face parte cadrul didactic respectiv ulterior repartizării (personal didactic angajat cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată) și nici eventuala titularizare a respectivului cadru didactic pe post. Or, o asemenea procedură poate duce la o titularizare pe post în absența vreunui concurs, contrar celor stabilite prin Decizia nr. 106 din 27 februarie 2014. Astfel de neclarități creează dificultăți în aplicarea legii, fiind contrare art. 1 alin. (5) din Constituție. Se mai arată, în privința aceluiași text legal, că acesta nu a fost corelat cu art. 254 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, potrivit căruia titularizarea se realizează prin promovarea unui concurs.

5. În privința articolului unic pct. 3 [cu referire la art. 254 alin. (2)¹] din lege se susține că instituie o nouă condiție necesară a fi întrunită pentru dispunerea detașării, contrară, însă, art. 254 alin. (2) din Legea nr. 1/2011. Prin urmare, se arată că textul legal criticat creează neclarități și dificultăți în aplicarea legii, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție.

6. În privința Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației se arată că art. I pct. 1 [cu referire la art. 19 alin. (3)] din lege nu se corelează cu art. 45 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, creându-se o dublă reglementare a condițiilor necesare înființării unor grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar autorizate sau acreditate cu personalitate juridică cu predare în limbile minorităților naționale. Or, o asemenea reglementare este contrară art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 și, implicit, art. 1 alin. (5) din Constituție. Se mai arată că, față de prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, care reglementează cerințele minime pentru ca o unitate de învățământ din sistemul național de învățământ să dobândească personalitate juridică, și ale art. 45 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, noile prevederi sunt neclare și de natură să genereze un regim juridic diferențiat între instituții de același tip,

prin faptul că introduc un criteriu suplimentar pentru unitățile de învățământ preuniversitar înființate la solicitarea părinților/tutorilor legali, și anume obținerea avizului ministrului educației. În legătură cu acest aviz se arată că avizul trebuie să fie al Ministerului Educației și că legea este neclară, pentru că nu prevede dacă acest aviz este conform. Având în vedere cele de mai sus, se arată că dispozițiile criticate încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii.

7. Cu privire la art. II din aceeași lege se arată că, prin completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005, s-a realizat o extindere a obiectului de reglementare a legii, care nu a fost avută în vedere în varianta inițiatorului și nu este nici indispensabilă scopului urmărit, respectiv asigurarea formării continue în limbile minorităților naționale. Totodată, se susține că noua reglementare este neclară și insuficientă, de natură să creeze impredictibilitate, putând genera abuzuri în ceea ce privește autorizațiile de funcționare/acreditare care urmează a fi transferate către unitățile/unitatea cu personalitate juridică rezultată, cu repercusiuni asupra calității procesului educațional. În condițiile în care astfel de autorizații au caracter individual, prin efectul fuziunii/divizării a entității juridice deținătoare se poate ajunge la crearea cadrului propice pentru eludarea criteriilor stabilite de legiuitor în vederea garantării calității în educație. În această situație există riscul ca unitățile cu personalitate juridică astfel create, prin divizare sau fuziune, să nu mai îndeplinească criteriile necesare în vederea funcționării, criterii care au fost îndeplinite anterior de către entitatea juridică existentă inițial. Prin urmare, și din această perspectivă sunt încălcate dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

8. În privința Legii pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011 se arată că, aceasta cuprinde neclarități, indicându-se, în acest sens, faptul că, pe de o parte, potrivit acesteia, învățământul general obligatoriu cuprinde ultimii doi ani din învățământul preșcolar și primii doi ani ai învățământului secundar superior, în condițiile în care acestea devin obligatorii nu la momentul intrării în vigoare a legii, ci în anii 2020 sau 2023, după caz, iar, pe de altă parte, faptul că noul text legal nu este corelat cu art. 24 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, fiind, astfel, neclară întinderea învățământului general obligatoriu. Se mai indică faptul că există o lipsă de consecvență la nivelul legii în privința termenilor prin care sunt desemnate etapele educaționale obligatorii din cadrul învățământului preșcolar, respectiv „ani” și „grupe”. Toate acestea demonstrează că au fost încălcate, în privința legii anterioare, dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa de calitate a legilor.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

10. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 a fost adoptată în scopul clarificării unor aspecte privind titularizarea cadrelor didactice, detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar, detașarea pentru ocuparea unor posturi didactice din unități/instituții de învățământ și unități conexe. De asemenea, Legea vizează modificarea unor neclarități legate de titularizare prin eliminarea sintagmei „în ultimii șase ani” din textul literii c) a alineatului (7) al articolului 252, respectiv alineatul (1) al articolului 253 din Legea nr. 1/2011, oferind posibilitatea cadrelor didactice să se titularizeze și după 6 ani de la concursul de titularizare. Astfel, actul normativ vizează clarificarea regimului juridic privind titularizarea, fiind vizate cadrele didactice cărora le erau aplicabile prevederile art. 253

din Legea nr. 1/2011 și care au participat la concursuri naționale de titularizare, obținând minimum nota/media 7, însă nu au putut ocupa catedra/postul respectivă/respectiv la momentul susținerii respectivului examen, deoarece, la acel moment, nu existau posturi/catedre libere.

12. O altă măsură legislativă vizată de acest act normativ constă în eliminarea sintagmei „și are viabilitate” din art. 253 în scopul evitării unor dificultăți de interpretare și aplicare conform Deciziei Curții Constituționale nr. 106 din 27 februarie 2014. Se susține că legea ce face obiectul prezentei sesizări are ca scop modificarea și completarea Legii nr. 1/2011, în sensul evitării unor situații confuze, discriminatorii în ceea ce privește dobândirea calității de titular, în acord cu cadrul juridic existent și cu jurisprudența constituțională. De asemenea, criticile din prezenta sesizare vizează și aspecte privind dispozițiile cuprinse la art. 254¹ alin. (2¹) din lege, apreciindu-se că acestea reglementează un mecanism eficient care să instituie un model de stabilitate prin prezența obligatorie la catedra titulară a unui ciclu de 4 ani dintr-un total de 10 ani, pentru a evita situațiile în care s-ar putea reține o inechitate și o permanentizare a detașării care ar dezavantaja în mod vădit comunitatea unde a ocupat persoana respectivă postul de profesor titular.

13. Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011 stabilește o nouă durată și o nouă componentă a învățământului general obligatoriu. Contrar opiniei conținute în sesizare, potrivit căreia aceste prevederi ar prezenta neclarități, se arată că normele juridice instituite vizează extinderea învățământului general obligatoriu, cu respectarea condițiilor de claritate și previzibilitate pe care trebuie să le îndeplinească orice act normativ.

14. Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației reglementează posibilitatea ca, în funcție de necesitățile locale, să se organizeze, la cererea părinților sau a tutorilor legali, cu avizul ministrului educației naționale și în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar autorizate sau acreditate cu personalitate juridică. De asemenea se modifică art. 99 din Legea nr. 1/2011, în sensul organizării, în subordinea Ministerului Educației Naționale, a centrelor atestate de formare continuă în limbile minorităților naționale, cu personalitate juridică. Atribuțiile, structura, organizarea și funcționarea acestora, conform acestui act normativ, vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului. Legea criticată modifică, de asemenea, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005, în sensul introducerii unor dispoziții referitoare la transferul obligațiilor, drepturilor și autorizațiilor de funcționare provizorie/acreditare către unitățile de învățământ, care au luat ființă în urma divizării sau fuziunii.

15. În privința criticilor privind nerespectarea normelor de tehnică legislativă se apreciază că legea răspunde acestor cerințe, este clară, întrucât în conținutul acesteia nu se regăsesc pasaje obscure sau soluții normative contradictorii și, de asemenea, este precisă, fiind redactată într-un stil specific normativ dispozitiv, care prezintă norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română. Conceptele și noțiunile utilizate sunt configurate în concordanță cu dreptul pozitiv, iar stabilirea soluțiilor normative este departe de a fi ambiguă, acestea fiind redacte previzibil și univoc, cu respectarea întocmai a prevederilor Legii nr. 24/2000.

16. Se concluzionează în sensul că toate cele trei legi criticate au fost adoptate cu respectarea deplină a normelor constituționale, a legislației în vigoare, fiind îndeplinite, totodată, și cerințele obligatorii cuprinse în Legea nr. 24/2000, aceste legi având obiect distinct de reglementare.

17. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

18. La termenul de judecată fixat pentru data de 4 iulie 2018, Curtea a amânat dezbaterile pentru data de 17 iulie 2018, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Cu privire la legalitatea sesizării sale, Curtea reține că Președintele României, în mod atipic, a sesizat Curtea Constituțională cu o singură obiecție de neconstituționalitate vizând trei legi. De principiu, sesizarea trebuie să aibă ca obiect neconstituționalitatea unei legi sau a unor dispoziții din lege, nicidecum mai multe legi sau dispoziții din mai multe legi. Totuși, Curtea, în jurisprudența sa [a se vedea Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 21 februarie 2017, paragrafele 11 și 12], a validat și acest mecanism de sesizare în măsura în care există atât o conexiune logică între legile supuse controlului de constituționalitate sub aspectul actului normativ de bază supus modificării și completării, și anume, în cazul de față, Legea educației naționale nr. 1/2011 și, în corelare cu aceasta, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, cât și o identitate între textele constituționale invocate, respectiv între motivările criticilor de neconstituționalitate, și anume, în cazul de față, întreaga problematică a obiecției de neconstituționalitate vizează, în principal, problema lipsei de claritate, precizie și previzibilitate a legilor.

20. Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că, în ipoteza particulară a cauzei, a fost legal sesizată și, în consecință, poate judeca obiecția de neconstituționalitate în mod unitar, prin pronunțarea unei singure decizii.

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul controlului de constituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației și a Legii pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011. În realitate, criticile punctuale vizează articolul unic pct. 2 [cu referire la art. 253 alin. (1)] și 3 [cu referire la art. 254¹ alin. (2)¹] din Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, art. I pct. 1 [cu referire la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 1/2011] și art. II [cu referire la art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației și articolul unic [cu referire la art. 16 alin. (1)] din Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011, precum și cele trei legi în ansamblul lor, dispoziții asupra cărora Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Prin urmare, textele legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Articolul unic pct. 2 [cu referire la art. 253 alin. (1)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011: „(1) *Cadrele didactice calificate, care au obținut nota și media de cel puțin 7 la un concurs național unic de titularizare în învățământul preuniversitar în ultimii 10 ani și care sunt angajate cu contract de muncă pe perioadă determinată, pot fi repartizate, în ședință publică organizată de inspectoratul școlar, în unitățile de învățământ în care sunt angajate, dacă postul didactic/catedra este vacant(ă).*”;

— Articolul unic pct. 3 [cu referire la art. 254¹ alin. (2)¹] din Legea pentru modificarea și completarea Legii educației

naționale nr. 1/2011: „(2¹) *Detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar se realizează prin concurs sau concurs specific, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației Naționale. Detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar se realizează pe o perioadă de 4 ani într-un interval de 10 ani, cu păstrarea calității de titular în învățământul preuniversitar.*”;

— Art. I pct. 1 [cu referire la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 1/2011] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației: „(3) *Prin excepție de la prevederile alin. (1), în funcție de necesitățile locale, se organizează, la cererea părinților sau tutorilor legali, cu avizul ministrului educației naționale și în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar autorizate sau acreditate cu personalitate juridică.*”;

— Art. II [cu referire la art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației: „*Pentru unitățile de învățământ cu personalitate juridică care au luat ființă în urma divizării sau fuziunii, drepturile și obligațiile, inclusiv cele referitoare la autorizațiile de funcționare provizorie/acreditare se transferă către unitățile/unitatea cu personalitate juridică rezultată.*”;

— Articolul unic [cu referire la art. 16 alin. (1)] din Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011: „(1) *Învățământul general obligatoriu cuprinde ultimii 2 ani ai învățământului preșcolar, învățământul primar, învățământul gimnazial și primii 2 ani ai învățământului secundar superior. Învățământul liceal și grupa mare din învățământul preșcolar devin obligatorii până cel mai târziu în anul 2020, grupa mijlocie până cel mai târziu în anul 2023, iar grupa mică până în anul 2030.*”

23. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi. De asemenea, în critica de neconstituționalitate formulată se fac referiri la dispozițiile:

— Art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010: „(1) *Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.*”;

— Art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000: „*În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.*”;

— Art. 68 alin. (1) și (2) din Regulamentul Camerei Deputaților: „(1) *În cazul în care o comisie are spre examinare în fond mai multe inițiative legislative care au același obiect de reglementare, se întocmește un singur raport.*

(2) *În situația în care pentru o inițiativă legislativă se face propunere de aprobare, pentru celelalte inițiative legislative se face propunere de respingere, urmând ca prevederile pe care acestea le conțin să poată fi preluate ca amendamente la inițiativa propusă spre aprobare.*”;

— Art. 74 alin. (4) din Regulamentul Senatului: „(4) *În cazul în care o comisie examinează în fond mai multe proiecte de lege și propuneri legislative care au același obiect de reglementare, aceasta va întocmi un singur raport de admitere, cu respectarea prevederilor alin. (1)—(3).*”

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

24. Curtea constată că sesizarea formulată îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de Președintele României, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba de o lege adoptată, dar nepromulgată încă. Cu privire la termenul în care a fost sesizată, Curtea constată că cele trei legi au fost trimise Președintelui României

spre promulgare în data de 19 mai 2018, iar obiecția de neconstituționalitate a fost formulată și înregistrată la Curtea Constituțională în data de 6 iunie 2018. Așadar, Curtea, sub acest aspect, a fost legal sesizată, și anume în interiorul termenului de promulgare de 20 de zile, în conformitate cu art. 77 alin. (1) din Constituție.

(2) Parcursul legislativ al legii analizate

25. **Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011** a fost inițiată de 41 de deputați și senatori și înregistrată la Biroul permanent al Camerei Deputaților la 6 decembrie 2017. La data de 13 martie 2018, Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport a adoptat un raport de admitere cu amendamente. La data de 20 martie 2018, legea a fost adoptată de plenul Camerei Deputaților [pentru = 201, împotriva = 57, abțineri = 33]. La data de 20 martie 2018, propunerea legislativă a fost transmisă Senatului. La data de 17 aprilie 2018, Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport a adoptat un raport de admitere cu amendamente. La data de 7 mai 2018, legea a fost adoptată de plenul Senatului [pentru = 98, împotriva = 3, abțineri = 1].

26. **Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației** a fost inițiată de 4 deputați și înregistrată la Biroul permanent al Camerei Deputaților la 26 februarie 2018. La data de 11 aprilie 2018, Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport a adoptat un raport de admitere cu amendamente. La data de 18 aprilie 2018, legea a fost adoptată de plenul Camerei Deputaților [pentru = 201, împotriva = 44, abțineri = 5]. La data de 18 aprilie 2018, propunerea legislativă a fost transmisă Senatului. La data de 24 aprilie 2018, Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport a adoptat un raport de admitere cu un amendament. La data de 7 mai 2018, legea a fost adoptată de plenul Senatului [pentru = 106, împotriva = 0, abțineri = 0].

27. **Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011** a fost inițiată de 26 de deputați și senatori și înregistrată la Biroul permanent al Camerei Deputaților la 7 noiembrie 2017. La data de 27 februarie 2018, Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport a adoptat un raport de admitere cu amendamente. La data de 28 martie 2018, legea a fost adoptată de plenul Camerei Deputaților [pentru = 178, împotriva = 26, abțineri = 56]. La data de 28 martie 2018, propunerea legislativă a fost transmisă Senatului. La data de 17 aprilie 2018, Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport adoptă un raport de admitere cu amendamente. La data de 7 mai 2018, legea a fost adoptată de plenul Senatului [pentru = 76, împotriva = 27, abțineri = 1].

28. La data de 6 iunie 2018, Curtea Constituțională a fost sesizată cu prezenta obiecție de neconstituționalitate.

(3) Analiza obiecției de neconstituționalitate

29. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la faptul că cele trei propuneri legislative nu au fost adoptate sub forma unei singure legi de modificare și completare a Legii nr. 1/2011, respectiv a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005, Curtea constată că, într-adevăr, există obligația regulamentară a comisiei sesizate în fond din cadrul Senatului să realizeze o necesară reunire a cel puțin două dintre propunerile legislative într-o singură lege, având în vedere că acestea au fost dezbătute în cadrul aceleiași ședințe a comisiei [art. 74 alin. (4) din Regulamentul Senatului]. Totuși o asemenea conduită pe care ar fi trebuit să o adopte comisia sesizată în fond din cadrul Senatului sau chiar plenul Senatului, care avea posibilitatea să retrimită toate cele trei propuneri legislative spre comisie [în condițiile în care legile au fost adoptate în aceeași ședință a plenului Senatului] pentru redactarea unui singur raport de admitere, cu preluarea sub formă de amendamente a prevederilor din celelalte inițiative legislative, care urmau a primi raport de respingere, reprezintă chestiuni de procedură și practică parlamentară, fără relevanță constituțională. Faptul că cele trei legi au fost adoptate în aceeași zi și că, eventual, vor fi

publicate chiar în același număr al Monitorului Oficial al României înseamnă că acestea urmează să intre în vigoare potrivit art. 78 din Constituție, respectiv că actul de bază va avea noua configurație normativă de la data anterioară. Prin urmare, o asemenea tehnică legislativă nu este, de principiu, contrară art. 1 alin. (5) din Constituție.

30. Strict tehnic, chiar dacă ar exista elemente antitetice între aceste legi, Curtea observă că legile primesc un număr, iar relația dintre legea cu numărul mai mic și cea cu numărul mai mare este reglată prin prisma aplicării în timp a legilor, cu referire la principiul *lex posterior derogat priori*. Desigur, această ultimă situație nu este de dorit și chiar dacă, tehnic, este realizabilă aplicarea în timp a legilor, s-ar pune o problemă de constituționalitate cu privire la calitatea actului legislativ. Însă această ipoteză nu este aplicabilă în cazul de speță.

31. Cu privire la criticile de neconstituționalitate privind articolul unic pct. 2 [cu referire la art. 253 alin. (1)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, Curtea, prin Decizia nr. 106 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 3 aprilie 2014, a constatat că dispozițiile art. 253 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, potrivit cărora „*cadrele didactice netitulare calificate care au participat în ultimii 6 ani la concursul național unic de titularizare, care au obținut cel puțin nota/media 7 și au ocupat un post/o catedră, devin titulare în sistemul de învățământ preuniversitar; dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții generale: a) se certifică viabilitatea postului/catedrei; b) consiliul de administrație al unității de învățământ respective este de acord*” sunt neconstituționale.

32. Cu privire la această soluție legislativă, Curtea a reținut că aceasta „institue condițiile generale care trebuie îndeplinite cumulativ de cadrele didactice netitulare calificate pentru a deveni titulare în sistemul de învățământ preuniversitar. O asemenea reglementare instituie, în realitate, o modalitate de dobândire a calității de titular în învățământul preuniversitar contrară principiilor pe care legea le instituie pentru titularizare, precum și regimului juridic pe care legea îl circumscrie noțiunii de «titular» în învățământ. Astfel, în contradicție cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, se creează o discriminare în ceea ce privește ocuparea posturilor în învățământul preuniversitar, în sensul că, pentru o anumită categorie de persoane — cadrele didactice netitulare calificate care au participat în ultimii 6 ani la concursul național unic de titularizare, care au obținut cel puțin nota/media 7 și au ocupat un post/o catedră aceasta se realizează doar pe baza certificării viabilității postului și acordului consiliului de administrație al unității de învățământ respective”.

33. Curtea a mai reținut că „statutul de titular în învățământul preuniversitar are un regim juridic distinct, această categorie de personal didactic beneficiind de drepturi specifice (...). În considerarea acestui regim juridic specific, statutul de titular în învățământ se dobândește prin concurs, acesta fiind principiul care se desprinde din interpretarea sistematică a Legii nr. 1/2011. Astfel, potrivit art. 89 din Legea nr. 1/2011, «În învățământul preuniversitar de stat și particular, posturile didactice vacante și rezervate se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului», iar, potrivit art. 254 alin. (3) din aceeași lege, «(3) În învățământul preuniversitar de stat și particular, posturile didactice se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului». În plus, potrivit art. 2 alin. (1) din Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013—2014, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 6.239/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 și 64 bis din 30 ianuarie 2013, «Prin cadre didactice titulare în sistemul de învățământ preuniversitar,

în sensul prezentei Metodologii, numite în continuare cadre didactice titulare, se au în vedere cadrele didactice care au contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată». Or, chiar dacă dobândirea calității de titular în condițiile art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 1/2011 are caracter de excepție, instituirea acestei excepții trebuie să respecte normele și principiile constituționale. Insuficiența numărului de cadre didactice nu justifică denaturarea regimului juridic al unei instituții care are o configurație bine definită prin lege și crearea unei modalități «paralele» de acces la calitatea de titular în învățământul preuniversitar, contrară derulării în condiții optime a procesului de învățământ în cadrul unui sistem național de învățământ predictibil și funcțional».

34. Curtea a constatat că „normele criticate, în ansamblul reglementării din care fac parte, configurează o instituție cu un regim juridic confuz, care permite dobândirea calității de cadru didactic titular în alte condiții decât prin promovarea unui concurs. O asemenea instituție este de natură să încalce exigențele de claritate și precizie a reglementării impuse de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Chiar dacă textele constituționale indicate nu stabilesc în mod expres exigențe privitoare la calitatea legislației, realizând interpretarea lor în concordanță cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a stabilit o serie de criterii care trebuie respectate în activitatea de legiferare: «precizie, previzibilitate și predictibilitate pentru ca subiectul de drept vizat să își poată conforma conduita, astfel încât să evite consecințele nerespectării lor». (...) Respectarea acestor criterii impune ca noțiunea de «titular» în învățământ reglementată de Legea educației naționale nr. 1/2011 să aibă un regim unic în ceea ce privește accesarea la statutul pe care îl desemnează».

35. De aceea, Curtea a statuat că „normele de lege criticate în prezenta cauză sunt discriminatorii, întrucât permit recunoașterea calității de titular în învățământul preuniversitar într-o altă modalitate decât concursul, la care sunt obligate să se supună toate celelalte persoane care vor să acceadă la posturile didactice ca titulari. De asemenea, noțiunea de «viabilitate a postului/catedrei», utilizată în textul de lege criticat, are un caracter vădit imprecis, în timp ce instituirea condiției acordului consiliului de administrație al școlii deschide calea arbitrarului și subiectivismului în domeniu. În consecință, prin reglementarea confuză, se creează dificultăți în planul interpretării și aplicării. Față de cele expuse, Curtea constată că dispozițiile art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 1/2011 sunt neconstituționale, încalcând prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție».

36. Ulterior deciziei Curții Constituționale, legiuitorul delegat, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 10 aprilie 2014, a adoptat o soluție legislativă similară celei constatate ca fiind neconstituțională, în conformitate cu care „*Cadrele didactice calificate, care au obținut nota/media de cel puțin 7 la un concurs național unic de titularizare în învățământul preuniversitar în ultimii 6 ani și care sunt angajate cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, pot fi repartizate, în ședință publică organizată de inspectoratul școlar, pe perioadă nedeterminată în unitățile de învățământ în care sunt angajate, dacă postul didactic/catedra este vacant(ă) și are viabilitate*».

37. Legea supusă controlului de constituționalitate preconizează următoarea soluție legislativă: „(1) *Cadrele didactice calificate, care au obținut nota și media de cel puțin 7 la un concurs național unic de titularizare în învățământul preuniversitar în ultimii 10 ani și care sunt angajate cu contract de muncă pe perioadă determinată, pot fi repartizate, în ședință publică organizată de inspectoratul școlar, în unitățile de învățământ în care sunt angajate, dacă postul didactic/catedra este vacant(ă).*”

38. Având în vedere variantele redacționale anterior redacte, Curtea constată că toate acestea reiau soluția legislativă

constată că fiind neconstituțională într-o altă formulare. Astfel, într-o formă sau alta, toate aceste prevederi legale reglementează titularizarea unor cadre didactice care nu au promovat *concursul național unic de titularizare*, creând o modalitate paralelă de acces la funcția de cadru didactic titular.

39. Or, în jurisprudența sa [a se vedea Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2015, paragraful 26], Curtea a reținut că legiuitorul, încalcând autoritatea de lucru judecat și efectele *erga omnes* ale deciziei de constatare a neconstituționalității, a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care acesta trebuie să dea dovadă față de instanța constituțională și față de jurisprudența acesteia. Întrucât respectarea jurisprudenței Curții Constituționale constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept, Curtea a constatat că obligațiile constituționale care rezultă din jurisprudența sa circumscriu cadrul activității legislative viitoare; de aceea, Curtea a reținut că, prin adoptarea unei soluții legislative similare cu cea constatată, în precedent, ca fiind contrară dispozițiilor Constituției, legiuitorul a acționat *ultra vires*, încalcându-și obligația constituțională rezultată din art. 147 alin. (4).

40. În aceste condiții, având în vedere similitudinea de situații, respectiv reluarea într-o altă variantă redacțională a unei soluții legislative neconstituționale, Curtea constată că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 147 alin. (1) și (4), prin raportare la art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (1). Prin urmare, legiuitorul are obligația de a elimina din dreptul pozitiv soluția legislativă constatată ca fiind neconstituțională, precum cea care se regăsește în actualul art. 253 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 [a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 136 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 4 mai 2018, paragraful 94].

41. Cu privire la articolul unic pct. 3 [cu referire la art. 254¹ alin. (21)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, Curtea constată că acesta contrazice art. 254¹ alin. (2) din Legea nr. 1/2011, care prevede că „*detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar se realizează prin concurs sau concurs specific, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar se realizează pe o perioadă de cel mult 5 ani școlari consecutivi, cu păstrarea calității de titular în învățământul preuniversitar*”. Soluția legislativă preconizată prevede că: „(21) *Detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar se realizează prin concurs sau concurs specific, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației Naționale. Detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar se realizează pe o perioadă de 4 ani într-un interval de 10 ani, cu păstrarea calității de titular în învățământul preuniversitar*”.

42. Or, este cu neputință ca două alineate succesive ale aceluiași articol, pe de o parte, să repete teza întâi coresponsătoare acestora, iar în teza a doua să prevadă pentru una și aceeași situație două soluții care se exclud reciproc, și anume o detașare la cerere pe o perioadă de **cel mult 5 ani școlari consecutivi**, respectiv pe o perioadă de **4 ani într-un interval de 10 ani**.

43. Prin urmare, o asemenea soluție legislativă este neconstituțională, fiind contrară art. 1 alin. (5) din Constituție.

44. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 1 pct. 1 [cu referire la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 1/2011] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate. Astfel, textul legal asupra căruia poartă modificarea operată este cuprins în capitolul I — *Dispoziții generale* din cadrul titlului II — *Învățământul preuniversitar* al Legii nr. 1/2011, iar art. 45 alin. (2), text în raport cu care se

apreciază că se creează o dublă reglementare, este cuprins în secțiunea a 12-a — *Învățământul pentru persoanele aparținând minorităților naționale* a capitolului II — *Structura sistemului național de învățământ preuniversitar* din cadrul titlului II — *Învățământul preuniversitar* al Legii nr. 1/2011. Dacă, inițial, art. 19 alin. (3) din Legea nr. 1/2011 prevedea, prin excepție de la modalitatea generală de înființare a grupelor, claselor sau unităților de învățământ preuniversitar, că, „*în funcție de necesitățile locale, se organizează, la cererea părinților sau tutorilor legali și în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, cu predare în limba română*”, în prezent stabilește că, „*în funcție de necesitățile locale, se organizează, la cererea părinților, tutorilor legali sau a cultelor recunoscute de stat, în condițiile legii, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, cu predare în limba română sau în limbile minorităților naționale*” [modificare operată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din **18 iunie 2018**, adoptată (8 iunie 2018) și publicată așadar după adoptarea prezentei legi supuse controlului de constituționalitate]. Noua soluție legislativă preconizată prevede că: „(3) *Prin excepție de la prevederile alin. (1), în funcție de necesitățile locale, se organizează, la cererea părinților sau tutorilor legali, cu avizul ministrului educației naționale și în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar autorizate sau acreditate cu personalitate juridică*”, în timp ce art. 45 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, în vigoare, stabilește că „*În funcție de necesitățile locale se organizează, la cererea părinților sau tutorilor legali și în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale*”.

45. În consecință, Curtea reține că, în realitate, textul în cauză se aplică atât grupelor, claselor sau unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, cu predare în limba română, cât și celor cu predare în limbile minorităților naționale, ceea ce duce la concluzia potrivit căreia sfera de aplicare a textului a fost extinsă. Faptul că tuturor liniilor de predare li s-a impus avizul ministrului educației naționale prin textul cuprins în capitolul I — *Dispoziții generale* din cadrul titlului II — *Învățământul preuniversitar* al Legii nr. 1/2011 nu înseamnă că este lipsit de eficiență art. 45 alin. (2) din Legea nr. 1/2011 sau că acesta ar contrazice textul de principiu, ci, din contră, se coroborează cu acesta. Dacă intenția legiuitorului ar fi fost alta, respectiv ca pentru liniile de predare în limbile minorităților naționale să nu fie necesar avizul antereferit, fie nu ar fi modificat textul general în sensul extinderii conținutului său normativ de la linia de predare în limba română la toate liniile de predare, fie ar fi folosit sintagma „*prin derogare de la (...)*” în corpul art. 45 alin. (2) din lege [a se vedea în acest sens art. 63 din Legea nr. 24/2000]. Desigur, se poate susține că textul art. 45 alin. (2) din lege putea fi pur și simplu eliminat, din moment ce se aplica art. 19 alin. (3) în varianta sa extinsă, însă legiuitorul a dorit să mențină în continuare această garanție expresă în cadrul secțiunii referitoare la predarea în limbile minorităților naționale din rațiuni ce țin de afirmarea protecției pe care statul o asigură acestora. Prin urmare, art. 45 alin. (2) din lege nu are o existență normativă izolată, ci coroborată cu art. 19 alin. (3) din lege.

46. Cu privire la criticile referitoare la faptul că avizul trebuia dat de Ministerul Educației Naționale, și nu de ministrul educației, sau că nu se precizează natura acestuia, consultativ sau conform, Curtea constată, pe de o parte, că acestea vizează acuratețea exprimării, fără ca textul legal să devină neclar, imprecis sau lipsit de previzibilitate, iar, pe de altă parte, în genere, avizul ca natură juridică este unul consultativ, cu

excepția cazului în care se prevede expres caracterul său conform. Rezultă că, sub aceste aspecte, Curtea nu poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

47. Cu privire la introducerea art. II [cu referire la art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației, Curtea constată că, deși acest text nu figura în propunerea legislativă inițială, astfel cum a fost formulată, legiuitorul este îndreptățit ca, atât în Camera de reflecție, cât și în cea decizională, să opereze și alte modificări în privința cadrului legislativ existent, dacă au legătură cu domeniul reglementat. Altfel ar însemna ca propunerea legislativă, astfel cum a fost inițiată, să nu mai poată fi modificată sau completată, ceea ce este absurd. Faptul că această propunere legislativă vizează, inițial, o singură lege nu înseamnă că nu poate cuprinde și modificări/completări în privința altor legi care reglementează tot în legătură cu domeniul vizat. Așadar, o asemenea manieră de legiferare este acceptată în măsura în care există o conexiune între legile modificate/completate, în sensul că acestea reglementează tot în domeniul vizat inițial prin propunerea legislativă. Însă invocarea art. 1 alin. (5) din Constituție în raport cu o asemenea critică formulată nu poate fi realizată, întrucât acest text constituțional nu se referă la faptul că prima sau a doua Cameră puteau sau nu să adopte propunerea legislativă inițiată cu amendamente care să vizeze modificări și completări și la o altă lege față de cea inițial avută în vedere prin propunerea/proiectul de lege. Prin urmare, nu poate fi reținută incidența art. 1 alin. (5) din Constituție în ipoteza antereferită.

48. Cu privire la critica de neconstituționalitate care vizează art. II din perspectiva faptului că unitățile/unitatea de învățământ cu personalitate juridică care au/a luat ființă în urma divizării sau fuziunii dobândesc/dobândește drepturile și obligațiile, inclusiv cele referitoare la autorizațiile de funcționare provizorie/acreditare, se constată că un element specific necesar funcționării entității juridice supuse reorganizării este autorizația de funcționare provizorie/acreditarea, fără ca aceasta să constituie un element component al patrimoniului acesteia. Autorizația/Acreditarea se acordă furnizorului de educație în mod individual de către ARACIP [Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar] în considerarea îndeplinirii unor cerințe prevăzute de lege. Nu poate fi transmisă/cedată de către furnizorul de educație unui alt asemenea furnizor și nu poate fi, evident, fragmentată. Autorizația de funcționare temporară/Acreditarea atestă că furnizorul de educație îndeplinește anumite cerințe calitative pentru a putea presta serviciul public de învățământ.

49. Conform art. 22 alin. (3) și (4) din Legea nr. 1/2011, pentru înființarea unităților de învățământ preuniversitar trebuie respectate standarde de calitate în educație prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005. O asemenea cerință rezultă, în mod implicit, din art. 32 alin. (1) din Constituție, care prevede că **dreptul la învățătură este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional**. Astfel, legiuitorul constituant a prevăzut modul în care se asigură dreptul la învățătură, ceea ce înseamnă că revine legiuitorului organic competența de a stabili condițiile în care acesta se desfășoară. Legiuitorul constituant a stabilit că dreptul la învățătură se realizează în cadrul unui sistem — educațional — în mod ordonat și organizat, astfel încât acesta se desfășoară în unități de învățământ care trebuie să respecte cerințele necesare desfășurării procesului instructiv-educativ. Astfel, pentru a se putea exercita dreptul la învățătură este necesară nu numai existența unor furnizori de educație, ci și a unor condiții de calitate pe care aceștia trebuie să le îndeplinească. În caz contrar, însuși dreptul la învățătură, ca drept fundamental al omului, ar fi afectat, din moment ce subiectul de drept nu are un sistem de referință la care să se raporteze. Iar sistemul de referință, sub aspectul organizării, ține

de standardul educațional pe care trebuie să îl îndeplinească unitățile de învățământ în care se desfășoară învățământul general obligatoriu, învățământul liceal și cel profesional. Cu alte cuvinte, statul are obligația de a se asigura că dreptul la învățatură se realizează cu respectarea unor condiții de calitate, sens în care furnizorii de educație sunt autorizați. Rezultă că art. 32 din Constituție reglementează, în mod implicit, o obligație pozitivă a legiuitorului organic de a reglementa, asigura și proteja calitatea actului educațional furnizat cetățenilor. Este o obligație de ordine publică ce caracterizează dreptul la învățatură, fiind indisolubil legată de acesta, în sensul că dreptul la învățatură se realizează numai în condițiile prestării unui serviciu public ale cărui condiții calitative sunt stabilite de legiuitor. Astfel, desfășurarea activității instructiv-educative în unități de învățământ autorizate/acreditate este un corolar al dreptului la învățatură. De aceea, legiuitorul este obligat să stabilească standarde de calitate, însă modul concret de configurare a acestora ține de marja sa de apreciere. Se mai reține că urmarea altor cursuri/forme de educație nu ține de art. 32 din Constituție, ci de art. 26, art. 31 sau art. 33 din Constituție.

50. Procedural, pentru ca un furnizor de educație să fie autorizat provizoriu sau acreditat, acesta trebuie să parcurgă o procedură bine stabilită, conform art. 30 sau art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005, după caz. Tocmai pentru a da substanță dreptului la învățatură, autorizația/acreditarea se acordă individual persoanei juridice solicitante, în considerarea condițiilor specifice pe care furnizorul de educație le îndeplinește la un anumit moment dat, atestându-se/confirmându-se standardul de calitate a actului educațional oferit. Este o atestare oferită *intuitu personae*. Numai într-o astfel de unitate de învățământ preuniversitar se poate asigura dreptul la învățatură al persoanei.

51. În ipoteza reorganizării persoanei juridice, prin fuziune, menținerea autorizației de funcționare provizorie/acreditării de către persoana juridică absorbantă sau dobândirea autorizației de funcționare provizorie/acreditării de către noua persoană juridică rezultată prin contopire este o aplicare firească a dispozițiilor art. 235 din Codul civil, **în măsura în care ambele unități dețin autorizații de funcționare provizorie sau sunt acreditate**. Textul anterferit al Codului civil prevede că: „(1) În cazul absorbției, drepturile și obligațiile persoanei juridice absorbite se transferă în patrimoniul persoanei juridice care o absoarbe.

(2) În cazul contopirii persoanelor juridice, drepturile și obligațiile acestora se transferă în patrimoniul persoanei juridice nou-inființate.”

52. Este adevărat că, strict tehnic, autoritatea competentă trebuie să elibereze/acorde o nouă autorizație de funcționare provizorie/acreditare pentru noua persoană juridică creată [în cazul contopirii], respectiv pentru persoana juridică absorbantă [în cazul absorbției], în condițiile încetării autorizației/acreditării persoanei juridice absorbite, însă aceasta se va realiza pe baza autorizațiilor de funcționare provizorie/acreditărilor deja existente. Reglementarea acestei ipoteze strict tehnice poate fi realizată prin intermediul actelor de reglementare secundară.

53. *Per absurdum*, un înțeles contrar, în sensul că o unitate cu autorizație de funcționare provizorie ar fuziona cu o alta fără o asemenea autorizație și ar da naștere unei noi persoane juridice cu autorizație de funcționare provizorie [în cazul contopirii] sau ar aduce în patrimoniul persoanei juridice autorizația de funcționare provizorie, care și-ar extinde astfel efectele și asupra unității neautorizate [în cazul absorbției], nu poate fi acceptat nici prin prisma art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât ar crea cadrul normativ necesar eludării legii, și nici prin prisma art. 32 alin. (1) din Constituție, întrucât ar distruge standardele de calitate care caracterizează activitatea furnizorului de educație. Astfel, prin intermediul fuziunii — fie ea prin absorbție sau contopire — s-ar ajunge la o autorizare sibilnică a unor unități de învățământ preuniversitar, iar

autoritatea emitentă a autorizației, prin acest procedeu, ar fi eliminată și înlocuită în cadrul mecanismului de autorizare.

54. Prin urmare, atât timp cât din norma juridică supusă controlului de constituționalitate rezultă un sens constituțional al acesteia, Curtea este datoare să îi dea eficiență acestuia. Astfel, textul criticat este constituțional din moment ce vizează ipoteza unităților care fuzionează și care dețin autorizația provizorie de funcționare/acreditarea, ambele fiind autorizate să presteze serviciul educațional în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005. De altfel, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2018 reglementează doar situația fuziunii unităților de învățământ acreditate, toate unitățile de învățământ implicate în procedură [unitate absorbantă/absorbită/contopită] fiind acreditate, iar o atare soluție este mai bine articulată decât cea cuprinsă în legea analizată.

55. Cu privire la divizarea persoanei juridice, Curtea constată că aceasta poate fi totală sau parțială. În cazul divizării totale, aceasta se realizează în favoarea unor persoane juridice care există deja sau care se creează prin divizare. O astfel de divizare, în lipsa unor reglementări legale clare și stricte raportate la specificul domeniului analizat, poate elimina/elimină posibilitatea menținerii aceluiași condiții în considerarea cărora a fost dată autorizația de funcționare provizorie/acreditarea. Prin urmare, dacă se dorește autorizarea provizorie sau acreditarea persoanelor juridice în favoarea cărora s-a realizat divizarea, acestea trebuie să parcurgă o nouă procedură în fața autorității competente. De asemenea, în cazul divizării parțiale, în lipsa unor reglementări legale clare și stricte raportate la specificul domeniului analizat, nu mai este cert nici dacă persoana juridică din care s-a desprins o parte din patrimoniu îndeplinește în continuare condițiile în considerarea cărora a fost dată autorizația de funcționare provizorie/acreditarea. Prin urmare, și aceasta trebuie să parcurgă o nouă procedură în fața autorității competente.

56. Curtea nu neagă faptul că, în urma divizării totale, persoanele juridice care au preluat elementele persoanei juridice divizate ar putea îndeplini condițiile de autorizare provizorie/acreditare și nici faptul că, în privința divizării parțiale, partea desprinsă sau rămasă ar putea îndeplini aceste condiții, însă, pentru a se ajunge la o asemenea concluzie, legiuitorul trebuie să reglementeze în detaliu această procedură [a se vedea, în acest sens, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2018, care prevede condițiile realizării divizării], nu să stabilească o modalitate total aleatorie și imprevizibilă de „obținere” a autorizației de funcționare provizorie/acreditării. **Un asemenea text legal subminează întregul ansamblu de cerințe de calitate a învățământului asigurat de furnizorii de educație.**

57. Rezultă că divizarea, ca formă de reorganizare a persoanei juridice, nu poate fi conciliată cu dispozițiile specifice din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 cu privire la standardele de calitate ce trebuie asigurate în învățământul preuniversitar sau universitar. Divizarea furnizorului de educație nu garantează că părțile rezultate/preluate mai respectă standardele de calitate atestate prin autorizație/acreditare. Din contră, poate fi un indicator solid că aceste standarde nu mai sunt respectate. Astfel, este neclar cum s-ar putea aplica norma legală criticată fără a se afecta standardele de calitate din învățământul preuniversitar, condiție *sine qua non* a dreptului la învățatură. **Prin urmare, nu se poate accepta o soluție similară fuziunii, situația de drept incidentă fiind diferită.**

58. În consecință, art. II din lege este neconstituțional în ceea ce privește referirea la divizare, fiind contrar art. 1 alin. (5) și art. 32 alin. (1) din Constituție.

59. *Obiter dictum*, ca urmare a intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2018, art. II din lege a devenit și inutil, ordonanța de urgență antemenționată stabilind condițiile în care are loc reorganizarea persoanei juridice deținătoare a unei acreditări, precum și a unităților de învățământ

particular/confesional autorizate să funcționeze provizoriu. Prin urmare, în momentul de față există un cadru juridic al reorganizării furnizorului de educație, care este, în același timp, mai bine articulat și mai complet decât întregul art. II din legea supusă controlului de constituționalitate.

60. Cu privire la dispozițiile articolului unic [cu referire la art. 16 alin. (1)] din Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011, se constată că, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, „(1) *Sistemul național de învățământ preuniversitar cuprinde următoarele niveluri:*

a) *educația timpurie (0—6 ani), formată din nivelul antepreșcolar (0—3 ani) și învățământul preșcolar (3—6 ani), care cuprinde grupa mică, grupa mijlocie și grupa mare;*

b) *învățământul primar, care cuprinde clasa pregătitoare și clasele I—IV;*

c) *învățământul secundar, care cuprinde:*

(i) *învățământul secundar inferior sau gimnazial, care cuprinde clasele V—VIII;*

(ii) *învățământul secundar superior care poate fi:*

— *învățământ liceal, care cuprinde clasele de liceu IX—XII/XIII, cu următoarele filiere: teoretică, vocațională și tehnologică;*

— *învățământ liceal, care cuprinde clasele de liceu IX—XII/XIII, cu următoarele filiere: teoretică, vocațională și tehnologică;*

— *învățământ profesional cu durata de minimum 3 ani;*

d) *învățământul terțiar nonuniversitar, care cuprinde învățământul postliceal.*

(2) *Învățământul liceal este organizat în două cicluri care se succedă: ciclul inferior al liceului, format din clasele a IX-a—a X-a, și ciclul superior al liceului, format din clasele a XI-a—a XII-a/a XIII-a.”*

61. Art. 16 alin. (1) în vigoare prevede că: „*învățământul general obligatoriu este de 11 clase și cuprinde învățământul primar, învățământul gimnazial și primii 2 ani ai învățământului*

secundar superior. Învățământul liceal devine obligatoriu până cel mai târziu în anul 2020”.

62. Astfel, dacă în prezent învățământul obligatoriu este de 11 ani, noua formulă legală preconizată pentru data intrării în vigoare a legii propune 13 ani de învățământ obligatoriu, în condițiile în care cei 2 ani de învățământ preșcolar, care reprezintă diferența specifică între cele două ipoteze normative, nu vor deveni obligatorii de la data intrării în vigoare a legii analizate, ci din 2020, respectiv 2023. Rezultă că forma preconizată cuprinde o necorelare vădită în privința ultimilor doi ani ai învățământului preșcolar (grupa mijlocie și grupa mare), care, în accepțiunea textului, deși obligatorii la data adoptării/intrării în vigoare a legii analizate, vor deveni obligatorii în 2020, respectiv 2023. Prin urmare, există o necorelare între art. 16 alin. (1) teza întâi și teza a doua sub aspectul obligativității ultimilor 2 ani din învățământul preșcolar. Dacă în prima teză pare că de la data intrării în vigoare a legii sunt obligatorii cei doi ani din învățământul preșcolar, teza a doua prevede alte repere temporale, în sensul că ar deveni obligatorii în 2020/2023, după caz, ceea ce **este contrar art. 1 alin. (5) din Constituție. În consecință, revine legiuitorului obligația de a realiza necesarele corelații de tehnică legislativă în funcție de opțiunea sa legislativă referitoare la durata învățământului obligatoriu.**

63. Referitor la celălalt aspect criticat, respectiv că diviziunile învățământului preșcolar sunt denumite „grupe”, iar în contextul obligativității din punct de vedere temporal a învățământului preșcolar se face referire la ani, Curtea constată că nu există nicio dificultate în a corela grupa mică, mijlocie și mare cu cei trei ani aferenți învățământului preșcolar (3—6 ani), conform art. 23 alin. (1) lit. a) din lege.

64. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că dispozițiile articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 253 alin. (1)] și pct. 3 [cu referire la art. 254¹ alin. (2¹)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, art. II [cu referire la art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 în partea privitoare la divizare] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației și articolului unic [cu referire la art. 16 alin. (1)] din Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că dispozițiile art. I pct. 1 [cu referire la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 1/2011] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației și art. II [cu referire la art. 32¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 în partea privitoare la fuziune] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației, precum și Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației și Legea pentru modificarea art. 16 din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind mandatarea Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. de a modifica prețurile unitare ale Contractului de mentenanță de material rulant și feroviar pentru circulația în tunel nr. 91/2003, pentru anul XV contractual, și de a semna un act adițional în acest sens

Având în vedere Referatul Direcției transport feroviar nr. 17.845/2.333 din data de 4 mai 2018, ținând cont de prevederile art. III din Hotărârea Guvernului nr. 1.501/2007 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 47/2004 privind aprobarea contractului de mentenanță de material rulant și feroviar pentru circulația în tunel, încheiat între Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. și Societatea Comercială „ALSTOM Transport” — S.A., în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se mandatează Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. să modifice prețurile unitare ce intră în compunerea anuală a prețului mentenanței pentru anul XV contractual, respectiv anul 2018, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin, cu

încadrarea în limitele prevederilor bugetare, și să semneze actul adițional la Contractul de mentenanță de material rulant și feroviar pentru circulația în tunel nr. 91/2003.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

București, 11 iulie 2018.
Nr. 1.173.

ANEXĂ

Compunerea prețului mentenanței pentru anul XV contractual

Potrivit art. 8.1.1 paragraful 4 din contract și punctului B al anexei nr. 1 a Actului adițional nr. 18, prețul mentenanței pentru anul XV contractual (perioada 1.01.2018—31.12.2018) este calculat prin actualizarea cu indicele general de inflație pentru anul 2017, așa cum acesta a fost comunicat de către Institutul Național de Statistică, adică 103,32% .

Prețurile actualizate pentru anul XV de contract (perioada 1.01.2018—31.12.2018), consemnate de către părți în cadrul Procesului-verbal nr. M.04.02.02/101/29.01.2018, sunt următoarele:

(i) preț parc vechi:

• 27,73 lei/km tren * 1,0332 = 28,65 lei/km tren parcurs de trenurile din parcul vechi compuse din 6 vagoane, valori aplicabile pentru serviciile standard prestate pentru vagoanele incluse în parcul vechi;

(ii) preț parc nou:

• 16,45 lei/km tren * 1,0332 = 17,00 lei/km tren parcurs de trenurile din parcul nou, valoare aplicabilă pentru serviciile standard prestate pentru vagoanele incluse în parcul nou.

Prețul pentru o perioadă de facturare *i* se calculează conform formulei:

$$P_i = P_{v6} * \text{Total } km_{v6i} + P_n * \text{Total } km_{ni},$$

unde:

P_{v6} reprezintă prețul pe km tren pentru trenurile din parcul vechi compuse din 6 vagoane,

$\text{Total } km_{v6i}$ reprezintă numărul total de km tren parcurși în perioada de facturare *i* de trenurile din parcul vechi compuse din 6 vagoane,

P_n reprezintă prețul pe km tren pentru trenurile din parcul nou și

$\text{Total } km_{ni}$ reprezintă numărul total de km tren parcurși de parcul nou în perioada de facturare *i*.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

